

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

Άρ. Πρωτ. 40

Έν Σιατίστη τῇ 1ῃ Μαρτίου 2017

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ

Πρός

τό Εὐλογημένον Πλήρωμα

τῆς κατὰ Σισάνιον καί Σιάτισταν Ἐκκλησίας

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας καί πάλι σήμερα καί ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει. Ἐορτάζει τήν νίκη τῆς ἀληθινῆς πίστεως ἀπέναντι στήν πλάνη καί στήν αἵρεση. Ἐορτάζει δηλαδή τή νίκη τῆς ζωῆς ἀπέναντι στόν θάνατο.

Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας καί μαζευτήκαμε στούς ναούς μας γιά νά ἀποδώσουμε στόν Τριαδικό Θεό μας τήν εὐχαριστία, ὅπως κάθε χρόνο τέτοια μέρα συνηθίζουμε, γιά νά γιορτάσουμε τή χαρά πού σάν σήμερα πρίν ἀπό χρόνια πολλά πήραμε σάν δῶρο μέσα στά χέρια μας, **τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μέ ὅλη τήν ἀλήθειά Της.**

Ἀκολουθώντας τά προφητικά λόγια, μέ ὑπακοή στίς παραινέσεις τῶν Ἀποστόλων, εὐθυγραμμιζόμενοι μέ τίς διηγήσεις τῶν Εὐαγγελίων, πανηγυρίζουμε καί σήμερα τήν ἀναστήλωση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων διά τῶν ὁποίων ἐκφράζεται τό μέγα τῆς εὐσεβείας Μυστήριον, **ὅτι δηλαδή ὁ Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί.**

Λιτανεύοντες τήν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ βεβαιωνόμαστε ὅτι ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος καί δι' αὐτό μπορεῖ νά περιγραφεῖ καί νά εἰκονισθεῖ. Βεβαιωνόμαστε ὅτι στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἐνώθηκε ἡ Θεία καί ἡ ἀνθρώπινη φύση, ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος. Βεβαιωνόμαστε ὅτι ὁ Θεός μπήκε στόν κόσμο τόν δικό μας γιά νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τήν δουλεία τοῦ θανάτου. Ἡ

Εικόνα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι εἰκόνα καί βεβαιότητα τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως. Ἀφοῦ ὁ Θεός ἐνώθηκε μέ τόν ἄνθρωπο στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ὁ θάνατός μας νικήθηκε.

Λιτανεύοντες τήν Εἰκόνα τῆς Παναγίας καί τίς Εἰκόνες τῶν Ἁγίων βεβαιωνόμαστε ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά θεωθεῖ, νά νικήσει δηλαδή τόν θάνατο καί νά γίνεи κοινωνός Θείας φύσεως. Ἡ Παναγία καί οἱ Ἅγιοι εἶναι οἱ θεωμένοι ἄνθρωποι, ἐκεῖνοι πού βεβαιώνουν καί πιστοποιοῦν ὅτι ὁ δρόμος γιά τήν νίκη ἀπέναντι στό θάνατο καί τήν θέωση εἶναι ἀνοικτός καί γιά μᾶς.

Λιτανεύοντες τίς Ἱερές Εἰκόνες θυμόμαστε ὅτι καί ἐμεῖς εἴμαστε πλασμένοι κατ' εἰκόνα Θεοῦ καί στόχος μας εἶναι ἡ θέωσή μας. Βεβαιωνόμαστε ὅτι ἡ ζωή μας ἔχει νόημα τό ὅποιο δέν ἐξαντλεῖται στά ὅρια αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Εἶναι ἐκπληκτικό ἀλλά ἀληθινό. Μιά εἰκόνα μέ τόν πιό ἀπλό, ἀλλά καί μέ τόν πιό πλήρη τρόπο φανερώνει τίς πιό μεγάλες ἀλήθειες γιά τόν Θεό, γιά τόν ἄνθρωπο καί γιά τόν κόσμο.

Μιά εἰκόνα, δέν εἶναι μιά φωτογραφία. Ἡ φωτογραφία ἀποτυπώνει μόνο τήν ἐξωτερική ἐμφάνιση καί σέ μιά μόνο χρονική στιγμή. Μιά εἰκόνα δέν σταματᾷ στήν ἐξωτερική ἐμφάνιση ἀποκαλύπτει τόν πλοῦτο καί τό κάλλος, καί τόν ἀγῶνα τοῦ εἰκονιζομένου. Μιά εἰκόνα φανερώνει ὁλόκληρη τήν ζωή τοῦ ἁγιασμένου ἀνθρώπου καί τήν εὐλογημένη τελείωσή του στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μιά εἰκόνα εἶναι εἰκόνα τῆς Βασιλείας, φανέρωση ἑνός ἄλλου κόσμου.

Βλέποντας κανεῖς μιά ὀρθόδοξη εἰκόνα, παρατηρεῖ τήν ἔλλειψη τρίτης διάστασης, τήν ἀπαλλαγή ἀπό τόν φόρτο περιγραφικῶν λεπτομερειῶν, πού ἀντιστοιχοῦν στά φθαρτά στοιχεῖα τοῦ ἐγκόσμιου κάλλους, τήν σχεδόν ἀποκλειστική χρησιμοποίηση τῆς κατά μέτωπο παρουσίας τῶν ἁγίων μορφῶν. **Ἔχει σαφῆ ἀντίληψη, ὅτι αὐτό πού βλέπει στήν εἰκόνα, ἔρχεται πολύ κοντά του καί παράλληλα τόν ἐξάγει ἀπό τόν κόσμο.** Παρατηρεῖ ἀκόμη, μέ λίγη ἐμβάθυνση, ὅτι οἱ λεπτομέρειες στήν σύνθεση ἀνταποκρίνονται σέ ἱστορικά ἢ δογματικά δεδομένα τῆς Ἀγίας Γραφῆς. **Ὅπως ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι μιά κένωση τῆς Θεότητος καί παράλληλα ἕνα ἀνέβασμα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τήν δόξα τῆς Θεότητος, ἔτσι ἀκριβῶς εἶναι ἡ**

εἰκόνα. Τήν νιώθεις πολύ κοντά σου, τήν προσκυνᾷς, τήν ἀσπάζεσαι καί παράλληλα σοῦ δείχνει ἕναν ἄλλο κόσμο. Ἐνα παράδειγμα: Ἡ ὀρθόδοξη εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως ποτέ δέν παρουσιάζει τόν Χριστό νά ἐξέρχεται ἀπό τό μνημεῖο, οὔτε τόν Ἄγγελο νά ἀποτραβᾷ τόν λίθο. Γιατί; Γιατί ἡ Γραφή ἀφήνει νά ἐννοηθεῖ ὅτι ὁ Χριστός βγῆκε ἀπό τόν τάφο ἐνῶ ὁ λίθος βρισκόταν στήν θέση του. **«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωή ἐκ τάφου ἀνέτειλε»** ψάλλει τό σχετικό τροπάριο. Οἱ ὀρθόδοξες παραστάσεις τῆς Ἀναστάσεως δείχνουν τόν Χριστό ἤδη ἀναστημένο, νά ἀπελευθερώνει τούς Προπάτορες καί ὅλο τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τιμώντας, λοιπόν, τίς Ἁγίες Εἰκόνες τιμᾷμε τά πρόσωπα πού εἰκονίζουν. Αὕτη ἡ ἴδια ἡ τιμή εἶναι μιά σχέση μέ τό εἰκονιζόμενο πρόσωπο.

Στήν Ἐκκλησία μας ζοῦμε μαζί μέ τούς Ἁγίους μας. Οἱ Ἱερές Εἰκόνες τους στολίζουν τά σπίτια μας. Τοποθετημένες στό προσκυνητάρι κάνουν τό σπίτι μας κατ' οἶκον Ἐκκλησία. Μέ τό καντήλι πού ἀνάβουμε μπροστά στίς Ἁγίες Εἰκόνες, τό κερί πού ἀνάβουμε ἢ τό θυμίαμα μέ τό ὁποῖο τίς θυμιατίζουμε ἐκφράζουμε τή σχέση μας μαζί τους καί ζητᾷμε τήν εὐλογία τους.

Εὐλογημένα τά σπίτια ἐκεῖνα πού τό καντήλι ἀναμμένο μπροστά στίς Ἁγίες Εἰκόνες ἀποκαλύπτει σέ μικρούς καί μεγάλους τήν πραγματικότητα ἐνός ἄλλου κόσμου καί τήν ἀλήθεια ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι πλασμένος γιά τήν φθορά καί τόν θάνατο.

Ζοῦμε σήμερα σέ μιά νέα ἐποχή εἰκονομαχίας. Σήμερα καταβάλλεται προσπάθεια νά εὐτελισθεῖ καί νά κατακρημνισθεῖ ἡ εἰκόνα τοῦ ζώντος Θεοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀπό τό εἰκονοστάσι τῆς ἀνθρώπινης καρδίας καί ὁ κατ' εἰκόνα Θεοῦ δημιουργηθεῖς ἄνθρωπος. Σήμερα δέν θέλουμε τόν ἄνθρωπο εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά εἰκόνα τῶν δαιμονίων. Προσπαθοῦμε νά ἀποδομήσουμε τήν ἔμφυλη διαφορετικότητα τοῦ ἀνθρώπου, ἔργο τῆς σοφίας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, προκειμένου ὁ ἄνθρωπος νά καταστεῖ συνδημιουργός τοῦ Θεοῦ καί ἐπιχειροῦμε νά κατασκευάσουμε ἕνα ἄνοστο, ἀπρόσωπο, χυδαῖο ἄνθρωπο. Ἄνθρωπο ἐνστικτώδη χωρίς προσωπικότητα, ἀνίκανο νά ἀγαπήσει. Γιατί ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος θά εἶναι εὐκολομεταχείριστος, γλοιώδης, ἀνελεύθερος, δουλικός.

Ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα, λιτανεύοντας τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λιτανεύει καὶ φανερώνει τὸν ἀληθινὸ ἄνθρωπο, ἀναδεικνύει τὸ μοναδικὸ μέτρο καὶ κριτήριό τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου ποῦ εἶναι ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ.

Αὐτόν τόν ἐνανθρωπήσαντα Θεόν, τόν Κύριο μας Ἰησοῦν Χριστόν καλούμεθα νὰ ἐμπιστευθοῦμε. Νὰ ἐμπιστευθοῦμε τὸ Πρόσωπό Του, νὰ ἐμπιστευθοῦμε τὸν λόγο Του, νὰ ζήσουμε στὴν Ἐκκλησία Του ἐνωμένοι μαζί Του, νὰ κοινωνοῦμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα καὶ νὰ Τόν ἔχουμε κατοικοῦντα στὴν καρδιά μας, νὰ τηροῦμε τίς ἐντολές καὶ τὸ θέλημα Του. Νὰ μὴν προτιμήσουμε τίποτα παραπάνω ἀπὸ τὸν Χριστό, νὰ Τόν ἀγαπήσουμε μέ ὅλη μας τὴν καρδιά, ὅπως μᾶς συνιστοῦσε ὁ Ἅγιος Πορφύριος.

Κοιτᾶχτε, ἀδελφοί γύρω σας. Δέν ὑπάρχει τίποτα στό ὁποῖο μπορεῖτε νὰ ἐλπίζετε. Ὅλοι μᾶς γέλασαν φοβερά, μᾶς σπάσαν τῆς ψυχῆς τὰ φτερά, μᾶς ἄφησαν μισοπεθαμένους νὰ σερνόμαστε χωρίς ἀξιοπρέπεια μέσα στόν κόσμο. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Πατέρας, ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη ἀληθινὴ μάννα τοῦ λαοῦ μας. Γι' αὐτὸ τὴν πολεμοῦν, γιατί ἔχουν στόχο ἐσᾶς, τὴν φτωχοποίησή σας, τὸν ἐξανδραποδισμό σας, τὴν παραχάραξη τῆς ὑπόστασής σας. Δέστε, τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ μας, δέστε τίς εἰκόνες τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἀγίων μας, δέστε καὶ καταλάβετε ποιοὶ πραγματικά εἶστε, πόσο πολὺ ἀξίζετε, κοιτᾶχτε τὰ παιδιὰ σας μέ τὰ μάτια τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐγερθῆτε. Ζῆστε τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας σάν ἐγερτήριο σάλπισμα. Ὁ Χριστός δέν μᾶς ἔδωσε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. Τὸ νὰ ζεῖς στὴν Ἐκκλησία, τὸ νὰ ζεῖς μέ τὸν τρόπο Της εἶναι μιά ἀντίσταση στὴ φθορά καὶ στὴν ἀπαξίωσή σου, εἶναι μιά διαμαρτυρία γιὰ τὴν ὑποτίμησή σου.

Ἀδελφοί! Στῶμεν καλῶς!

Εὐχόμενος σταυροαναστάσιμη πορεία διατελῶ

Μετά πατρικῶν εὐχῶν

Ὁ Ἐπίσκοπός Σας

 Ὁ Σιμεὺς Διατίκας Θεσσαλονίκης